

Ανώμαλα επίθετα είναι και τα ελλειπτικά: ὁ, ἡ σῶς, τὸ σῶν και ὁ φροῦδος, ἡ φρούδη (και ἡ φρούδος), τὸ φροῦδον
Η κλίση των ανώμαλων επιθέτων:

ό	πολὺς	ἡ	πολλή	τὸ	πολὺ	μέγας	μεγάλη	μέγα
τοῦ	πολλοῦ	τῆς	πολλῆς	τοῦ	πολλοῦ	μεγάλου	μεγάλης	μεγάλου
τῷ	πολλῷ	τῇ	πολλῇ	τῷ	πολλῷ	μεγάλῳ	μεγάλῃ	μεγάλῳ
τὸν	πολὺν	τὴν	πολλὴν	τὸ	πολὺ	μέγαν	μεγάλην	μέγα
ῷ	πολὺ	ῷ	πολλῇ	ῷ	πολὺ	μέγας	μεγάλῃ	μέγα
οἱ	πολλοὶ	αι	πολλαὶ	τὰ	πολλὰ	μεγάλοι	μεγάλαι	μεγάλα
τῶν	πολλῶν	τῶν	πολλῶν	τῶν	πολλῶν	μεγάλων	μεγάλων	μεγάλων
τοῖς	πολλοῖς	ταῖς	πολλαῖς	τοῖς	πολλοῖς	μεγάλοις	μεγάλαις	μεγάλοις
τοὺς	πολλοὺς	τὰς	πολλὰς	τὰ	πολλὰ	μεγάλους	μεγάλας	μεγάλα
ῷ	πολλοὶ	ῷ	πολλαὶ	ῷ	πολλὰ	μεγάλοι	μεγάλαι	μεγάλα

ον., αιτ., κλητ.	μεγάλω	μεγάλα	μεγάλω
γεν., δοτ.	μεγάλοιν	μεγάλαιν	μεγάλοιν

ό	πρᾶος	ἡ	πραεῖα	τὸ	πρᾶον
τοῦ	πράον	τῆς	πραείας	τοῦ	πράον
τῷ	πράῳ	τῇ	πραείᾳ	τῷ	πράῳ
τὸν	πρᾶον	τὴν	πραεῖαν	τὸ	πρᾶον
ῷ	πρᾶε	ῷ	πραεῖα	ῷ	πρᾶον
οἱ	πρᾶοι	αι	πραεῖαι	τὰ	πραέα
τῶν	πράων	τῶν	πραεῖῶν	τῶν	πραέων
τοῖς	πράοις	ταῖς	πραείαις	τοῖς	πραέσι
τοὺς	πράοντος	τὰς	πραείας	τὰ	πραέα
ῷ	πρᾶοι	ῷ	πραεῖαι	ῷ	πραέα

ον., αιτ., κλητ.	πράω	πραεία	πράω
γεν., δοτ.	πράοιν	πραείαιν	πράοιν

ὁ φροῦδος, ἡ φρούδη -ος, τὸ φροῦδον					
ό	φροῦδος	ἡ	φρούδη και φροῦδος	τὸ	φροῦδον
οἱ	φροῦδοι	αι	φροῦδαι και φροῦδοι	τὰ	φροῦδα

ό, ἡ σῶς, τὸ σῶν					
ό	ἡ	σῶς	τὸ	σῶν	
τὸν	τὴν	σῶν	τοῦ	σῶν	
οἱ	αι	σῶ	τὰ	σῶ	
τοὺς	τὰς	σῶς	τὰ	σῶ	

|τῶ